

Cílem této práce je na základě studia relevantní sociologické literatury pojednávat o lásce formulovat hypotézy, jak se partnerský vztah vyvíjí, na jakých základech vzniká a jak dochází k jeho případnému zániku.

V první obecné části shrneme dosavadní sociologické pohledy na lásku, partnerské vztahy, manželství a představíme různé kontexty, koncepce a otázky, které se v této oblasti objevují a ke kterým je nutno přihlížet. Budeme se zabývat různými přístupy k lásce a partnerským vztahům v sociálních i jiných vědách. Lásku studuje biologie, chemie i společenské vědy v mnoha různých paradigmatech. Ukážeme, že současný stav vědeckého bádání v oblasti lásky a milostných vztahů je velmi komplexní, existuje mnoho teorií i empirických dat. Budeme tedy nuceni přistoupit k určité redukci této komplexity a soustředíme se jen na jeden z rysů milostných vztahů.

V druhé části naší práci dokážeme, že partnerské vztahy nejsou nahodilé, že je možné najít obecné zákonitosti, kterými se řídí. Budeme předpokládat, že jednotliví partneři se k sobě více či méně "hodí", tuto vhodnost určují jejich demografické charakteristiky a scénáře. Tyto demografické charakteristiky se v případě lásky projevují jako určité typy lásky. Při určení jednotlivých typů lásky budeme vycházet z typologie Lasswellové a Lobsenze. Ti stanovili šest ideálních typů milostných vztahů a určili, jaké kombinace jsou vhodné a které nikoliv. Budeme tedy vycházet z toho, že už při vzniku vztahu má tento potenciál trvat (u kompatibilních stylů lásky), případně že je pravděpodobný jeho rozpad v kratší či delší době (u nekompatibilních stylů). Tuto vhodnost či kompatibilitu budeme chápat jako vyšší či menší vklad na pomyslné konto vztahu.